



המשחה, *ungentem se ipsum oleo unctiois*. MAIMONIDES uerba Mischnae de oleo tantum eo interpretatus est, quod auctorem habuit MOSEN: והסך השמן המשחה ר"ל שעשה משה בלבר והוא שאמרו אין חייבים אלה על סיכת שמן המשחה שעשה משה בלבר לפי שנא' ואשר יתן ממנו על זר רומז על מה שעשה משה ורע שלא נעשה ממנו לעולם ולא יעשה אלא מה שעשה משה שנאמר יהיה זה לדורותיכם כן קבלנו. *Et ungens se oleo unctiois, uult dicere: illo, quod fecit Moses in solitudine; et hoc est, quod dixerunt: Non fiunt rei, nisi ob unctioem per oleum unctiois, quod fecit Moses in deserto, secundum id, quod dicitur: et qui dederit de eo super peregrino, (Exod. XXX, 33.) intellige de eo, quod fecit Moses. Et scias, quod non fieri possit de illo in aeternum, neque fiet, quod fecit Moses, quia dicitur: erit hoc pro generationibus uestris. (Exod. XXX, 31.) Sic accepimus.*

Quae omnia satis demonstrant, quam egregia Hebraeorum de insigni huius olei praestantia, et antiquissimis et recentioribus temporibus, fuerit sententia, quae fide nostra tanto est dignior, quanto grauior est sacrarum literarum auctoritas a scriptoribus Hebraeis in partes suas uocata. Iungas his Hebraeorum pro ueritate illius rei excitatis testimoniis illud etiam, quod haud unicuique ex regibus Israelis tantum honoris tribui solitum fuerit, ut hac solemnitatem regia rempublicam capefferent. Auctores sunt Hebraeorum magistri, neminem inter Israelitarum reges unctiois ritu inauguratum fuisse, nisi e stirpe Daudica oriundum; nec omnes sanguine Daudico cretos, dum reges renunciati fuerint, ornatos fuisse oleo affuso, nisi oborta ob iura successiois alterius regis in alterius locum controuersia. Euocabimus et huius sententiae testem doctissimum MAIMONIDEM, qui in commentario in tractatum Mischnicum antea allatum, ritum istum hoc modo persequitur: מלכי בית דוד בלבר מותר למשחה בשמן המשחה ויש בשמן

בשמן